

ISLAMSKA MISAO

Osnivač i izdavač: Fakultet za islamske studije, Novi Pazar

Za izdavača: Prof. dr. Enver Gicić

Glavni urednik: Prof. dr. Enver Gicić

Pomoćnik urednika: Prof. dr. Hajrudin Balić

Redakcija: prof. dr. Mustafa Fetić, prof. dr. Almir

Pramenković, hfz.doc. dr. Haris Hadžić, doc. dr. Siham Mevid

Šerijatski recenzent: prof. dr. Almir Pramenković

Tehnički urednik: Senad Redžepović

Lektor: Samir Škrijelj

Štampa: Grafičar, Užice

Tiraž: 500 primjeraka

Adresa redakcije: Fakultet za islamske studije,
ul. Rifata Burdževića 1, 36300 Novi Pazar

Štampanje ovog broja pomogla je Vlada R. Srbije - Kancelarija
za saradnju sa crkvama i verskim zajednicama

CIP - Katalogizacija u publikaciji

Narodna biblioteka Srbije, Beograd

378:28

ISLAMSKA misao : godišnjak Fakulteta za islamske studije Novi Pazar /
glavni urednik Enver Gicić. - 2007, br. 1- . - Novi Pazar : Fakultet za islamske
studije, 2007- (Užice : Grafičar). - 24 cm

Godišnje.

ISSN 1452-9580 = Islamska misao (Novi Pazar)

COBISS.SR-ID 141771532

OSOBENOSTI I KOMPETENCIJE USPJEŠNIH NASTAVNIKA

Abstrakt

Pedagogija kao humanistička nauka nalazi se pred velikim izazovima i dilemama. Pred njom se otvaraju mnoge dileme i traže odgovori na važna pitanja iz oblasti vaspitanja i obrazovanja. Ne možemo se oteti utisku da savremenu pedagogiju karakterizira značajan raskorak između teorije i prakse. Nastava i učenje se odvijaju bez jasnih principa i zakonitosti, kao u polumraku, bez jasnog cilja kojem težimo. Akteri postojećih školskih planova i programa, učitelji i nastavnici, postaju blijedi, bez jasne vizije i misije, često dosadni i nezanimljivi učenicima. I zbog toga škola postaje nepoželjno mjesto za djecu i omladinu, a znanje i učenje se traže i dobijaju sa „druge“ strane.

Nastavnici trebaju učestvovati u reformiranju ovih naslijeđenih stereotipa u školskom sistemu, razumijevajući potrebu učeničkih kompetencija za novo vrijeme i prilike u 21. stoljeću. Umjesto mehaničkog pamćenja i reproduktivnog znanja, učenike je potrebno osposobljavati da kritički promišljaju, usvajaju asocijativno znanje i formiraju vlastite stavove o životu i okruženju u kojem djeluju. Stručan, poletan, odgovoran i autoritativan nastavnik pokretač je pomenutih pozitivnih promjena u odgojno-obrazovnom radu, te kao takav i stiže pravo da bude promoviran kao vaspitno-moralni uzor učenicima kojeg će poštovati i slijediti.

Ključne riječi: Pedagogija, nastavnik, škola, kompetencija, učenik, znanje.

Abstract

Pedagogy as a humanistic science is facing great challenges and dilemmas. Many dilemmas open before him and he is looking for answers to important questions in the field of upbringing and education. We cannot escape the impression that modern pedagogy is characterized by a significant gap between theory and practice. Teaching and learning take place without clear principles and laws, as in semi-darkness, without a clear goal to which we aspire. Actors in existing school curricula, teachers, become pale, without a clear vision and mission, often boring and uninteresting to students. And because of that, school is becoming an undesirable place for children and youth, and knowledge and learning are sought and obtained from the “other” side.

Teachers need to participate in reforming these inherited stereotypes in the school system, understanding the need for student competencies for new times and opportunities in the 21st century. Instead of mechanical memory and reproductive knowledge, students need to be trained to think critically, adopt associative knowledge, and form their own attitudes about life and the environment in which they operate. A professional, enthusiastic, responsible and authoritative teacher is the initiator of the mentioned positive changes in educational work, and as such he acquires the right to be promoted as an educational and moral role model for students whom he will respect and follow.

Keywords: Pedagogy, teacher, school, competence, student, knowledge.

Uvod

Nastavnik ili edukator razlikuje se od ostalih profesija i po tome što osim stručnih znanja, vještina i sposobnosti, treba posjedovati i lične karakterne, moralne, etičke i komunikacijske sposobnosti. Jedno je izvjesno, da za sada ne postoji konsenzus u tome koje su lične osobine i kompetencije potrebne nastavniku u savremenoj školi. Teoretičari obrazovanja i stratezi koji se bave savremenim izazovima nastave, kao osnovne školske aktivnosti, iznose različite teorije i postavke o ulozi, referentnosti i kompetencijama učitelja, nastavnika ili profesora u vaspitno-obrazovnom radu. Nastavnika bi trebali prepoznavati po njegovom vizuelnom izgledu i karakterističnom vaspitno-obrazovnom i etičko-moralnom ponašanju. Šarenolikost je prisutna i u ovoj oblasti, tako da ne postoje prepoznatljive forme u vidu paradigme koje bi oslikavale prosvjetnog radnika. Neki od nastavnika smatraju da treba da budu strogi, drugi, pak, preferiraju blagost i susretljivost, dok treći smatraju da moraju biti pravedni, nepopustljivi i autoritativni. Neki od njih su dopadljivi kroz duhovitost i zabavne sadržaje, dok ima i onih koji smatraju da je najvažnije u nastavi biti stručan i dobro pripremljen za čas, održati uspješno predavanje iz nastavnog predmeta, a da su njegove lične osobine i drugi vidovi ponašanja manje bitni i inferiorni u vaspitno-obrazovnom radu.

U želji da ilustrujemo portret nastavnika ili edukatora, te da pokažemo koje kompetencije, osobine i odlike treba da ima jedan prosvjetni radnik, u radu koji slijedi ukazat ćemo na naša opredjeljenja koja zasnivamo na relevantnim pedagoško-didaktičkim izvorima i stavovima stručnjaka iz ovih oblasti. U pedagoškoj literaturi kompetencije i osobine nastavnika ne se stavljaju uvijek u kontekst nastavnog rada, već se one promatraju kao standardizirana skala širokog spektra obrazovanja koja će omogućiti svakom prosvjetnom radniku da sagleda gdje se on nalazi na toj „skali kompetencija i osobina“, te na taj način mapira prioritete u ličnom i stručnom usavršavanju.

Za poziv edukatora ili nastavnika istodobno su važne i bitne lične osobenosti¹, kao i stručne kompetencije.

U osobine nastavnika koje je potrebno da posjeduje, kao prosvjetni radnik, ubrajaju se, između ostalog: iskrenost, dosljednost, tolerantnost, srpljivost, empatičnost, stručnost, duhovitost, osjetljivost, dobronamjernost, upornost, povjerenje i radoznalost. Svaka od pomenutih osobina bitna je za nastavnika u nastavnom radu i predstavlja u određenom momentu opciju za ostvarivanje učešća svih faktora u vaspitno-obrazovnom radu.

Iskrenost je važna zbog toga što je nemoguće učenike lagati i varati. Djeci u školama je važno da imaju jasne stavove svojih predavača, nastavnika i učitelja i da ne sumnjaju u njihov nastavni rad.

Dosljednost, pak, predstavlja neophodan preduslov uspješnog rada sa bilo kojom grupom ljudi, pa i sa učenicima u školskom sistemu. Radi se o dosljednoj primjeni pravila, načina ophođenja, ocjenjivanja, pravednom odnosu bez diskriminacije po bilo kom osnovu.

Tolerantnost kao princip razumne komunikacije i uviđajnosti podrazumijeva prihvatanje učenika onakvim kakav on jeste, sa svim razlikama drugog i drugačijeg.

Strpljivost je važna osobina u vaspitno-obrazovnom radu, jer se pred nama nalaze učenici koji se mnogo više razlikuju nego što sliče. Zbog mnogih individualnih razlika u svojim intelektualnim kapacitetima, nastavnik mora smireno i kontinuirano pristupiti nastavnom planu i programu i njegovoj realizaciji u ovako heterogenoj grupi djece.

Empatičnost kao važnu osobinu misle da posjeduje većina nastavnika. Istina je da ovu osobinu senzibiliteta posjeduje mali broj nastavnika. Onaj nastavnik koji dječijim očima posmatra stvari, prodirući u njihovu suštinu, može reći da je empatičan.

Stručnost podrazumijeva temeljito i stručno poznavanje sadržaja

¹ Pod pojmom „osobina“ podrazumijeva se svojstvo ili karakteristika, odnosno ono što on jeste kao ličnost, dok pod izrazom „kompetencija“ podrazumijevamo osposobljenost obavljanja nekog posla, korištenja znanja, vještina i stavova koji su potrebni za uspješnost u poslu.

nastavnog gradiva, uz posjedovanje didaktičko-metodičkog znanja.

Duhovitost, koju mnogi u pedagogiji ne smatraju posebno važnom osobinom nastavnika, sa primjerenim i poučnim humorom, predstavlja moćno sredstvo u realizaciji mnogobrojnih vaspitno-obrazovnih ciljeva, jer na prijemčiv način uvodi učenike u nastavni rad.

Osjetljivost, kao detektor učeničkih osjećanja i pulseva, smatrala se u staroj tradicionalnoj školi nepotrebnim. Nastavnik je svoja osjećanja i brige trebao ostaviti ispred školskog praga, raditi profesionalno. U novoj školi se to promijenilo. „Sada nastavnike upućuju da osjete emocije učenika, da prepoznaju probleme i poteškoće sa kojima se suočavaju, da ne kriju od učenika ni svoje emocije i raspoloženja, da sa učenicima žive život u cjelini. Time se škola stavlja u realan životni kontekst.“¹

Dobronamjernost je prilika da nastavniku budu oproštene sve greške i nesporazumi sa učenicima, jer se tim putem vraća povjerenje i ostvaruje kvalitetan vid komunikacije.

Ne postoji djelatnost niti uspješan posao koji se može ostvariti bez *upornosti*. To je iznimno izraženo u nastavnom radu. Ovu osobinu, koja treba prvenstveno krasiti nastavnika, moramo razvijati i kod učenika.

U nizu poželjnih osobina nastavnika koje trebamo pomenuti ovom prilikom jesu *povjerenje* i *radoznalost*. U radu sa učenicima povjerenje ima čarobnu moć. Rijetko šta može motivirati učenika da prione na učenje, izradu domaćih zadataka i sl. kao što to može povjerenje drugih, a koje se javno obznani da dotični učenik to može i da on to treba. Ovo je za učenika jaka pokretačka snaga koju je projektovao i pokrenuo nastavnik. S druge strane, radoznalost je šansa da upoznamo djecu, njihove specifičnosti, ali i da kod učenika razvijamo ovu bitnu karakteristiku.

Pomenute osobine nastavnika veoma su bitne u vaspitno-obrazovnom radu, a posebno u predškolskom periodu i kod učenika u

¹ Savić, M. *Pedagoške osnove kvalitetne škole*, Visoka škola za kozmetologiju i estetiku – Banja Luka, Bijeljina, 2018., str. 42

nižim razredima škole, jer je to period gdje djeca uče, između ostalog, i po sistemu modela, odnosno odgojno-obrazovnog uzora.

Činjenica da idemo u susret „novojsavremenoj školi“ i da analiziramo nedostatke i manjkavosti „tradicionalne“ škole smatram važnim segmentom aktuelizirati *opće odgojne zadatke škole*, jer u razvijenim nacijama sa dugom tradicijom oni su tretirani s posebnom pažnjom i značajem. Još davno je Arčibald Rajs, dobronamjerno i objektivno, ukazivao na neke bitne nedostatke u našoj općoj kulturi, koje moramo sistemski promijeniti, a koje škola, kroz vaspitno-obrazovni sistem, treba forsirati i njegovati. Posebno toga trebaju biti svjesni nastavnici u vaspitno-obrazovnom radu. Radi se o sljedećim principima:

- „Ne odlagati bespotrebno poslove i obaveze za kasnije, jer se obično prolongiranjem planirani poslovi nikada ne završe, ili se nekvalitetno i polovično urade;
- Cijeniti duhovne vrijednosti više od materijalnih, jer se one stiču mukotrпно i imaju trajnu vrijednost, za razliku od materijalnih koje su limitirane vremenom i prostorom;
- Razvijati potrebu, naviku i značaj zahvalnosti, jer to govori o ljudskom poštovanju, toleranciji, očuvanju i njegovanju zdrave komunikacije i međuljudskih odnosa;
- Poštovanje ljudi iz svog okruženja, bez obzira na rasu, etničku i vjersku pripadnost, dajući im jednake šanse za uspjeh i napredovanje;
- Eliminirati ljubomoru, zavist i mržnju prema uspješnijim i boljim, nasuprot, vjerovati da uspjeh drugoga donosi samo korist i dobro za društvo i zajednicu;
- Upravljanje svojim željama i potrebama, te koristiti i upražnjavati svoje potrebe u granicama svojih moralnih načela i realnih mogućnosti.“¹

¹ Savić, M. *Pedagoške osnove kvalitetne škole*, Visoka škola za kozmetologiju i estetiku – Banja Luka, Bijeljina, 2018., str. 42.

Na osnovu gore pomenutih odgojnih zahtjeva, može se prepoznati namjera da nastavnici u okviru vaspitno-obrazovnog rada u školama ova načela koriste kao pedagoški okvir svojih aktivnosti, bez obzira što oni nisu precizno definirani kroz nastavne planove i programe. U set ovih važnih vaspitnih zahtjeva možemo uvrstiti strog i nepopustljiv stav prema mitu i korupciji, te shvatanje da obrazovanost znači dobro prema sebi i drugima, a ne manipuliranje drugima i koristoljublje. Ovim se ukazuje da vaspitno-obrazovno polje ne predstavlja samo puko usvajanje znanja, već je to širok i složen misaoni proces poimanja ljudske stvarnosti, njenih kapaciteta i potreba.

Nastavnik je često u svojoj radnoj karijeri prinuđen da prihvati i neke druge uloge, koje mu formalno ne pripadaju, ali koje se nameću kao dio nastavnog procesa i radne atmosfere u školi. On nerijetko postaje dijagnostičar, ljekar, psiholog, vaspitač, čuvar dobrih interpersonalnih odnosa u razredu, sudija, pomiritelj i sl. Posebno je važno da nastavnik prepozna postojeću klimu u školi i uvidi da li učenici doprinose ostvarivanju i realizaciji obrazovnih zadataka.

„Uvažavanje individualnosti podrazumijeva, prije svaga, besprijekornu pedagošku dijagnostiku: na kom su trenutno obrazovnom nivou učenici; koji stil učenja preferiraju; kakava su im očekivanja; kakav im je razvoj mišljenja, pamćenja, uočavanja, povezivanja, zaključivanja, analiziranja, vrjednovanja, tj. onih procesa koji spadaju u kogniciju. Također je važno uočiti kako se učenici osjećaju, koje im je osjećanje dominantno prema drugima, kako se osjećaju u školi i da li prevladava optimizam. Često se osjeća potreba da se učenici pohvale i stimuliraju, ali se rijetko govori o razvijanju sposobnosti učenika da oni pohvale druge, da se raduju tuđim uspjesima i rezultatima.“¹

¹ Kamenov, E., Spasojević, P. *Metodika vaspitno-obrazovnog rada sa mlađim školskim uzrastom u pripremi djece za školu*, Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, Sarajevo. 2012.

Stilovi nastavnog rada

Nastavnik je pred velikim izazovom i izborom kojim putem krenuti i koji koncept nastavnog rada prihvatiti. On je prinuđen da vaga između današnjeg ili postojećeg i sutrašnjeg koji će se projektovati i smatrati prihvatljivijim. „Prema Kristenu i Muller-Schwartzu, postoji nekoliko stilova vođenja učenika u vaspitno-obrazovnom radu, a dva su preovladavajuća i to: autokratski i demokratski tip nastave.

Autokratskom tipu su svojstveni strah, nepovjerenje, neiskrenost, manipuliranje, nagovaranje i prijetnje učenicima, dok demokratski tip podrazumijeva otvorenost, samopouzdanje, spontanost, uspješno prenošenje poruke i informacije, objašnjavanje, poštivanje uspješnog rješavanja problema.“¹

Prema Tannenbaumu Schmidtu, postoji šest načina ili stilova u nastavnom radu: autoritativni, tvrdo vođenje nastave, patrijarhalni, mehko vođenje nastave, savjetodavni, konsultativni i participirajući stil. Osobine demokratskog stila vođenja nastave, koje je suprotno autokratskom načinu, jesu: ono je partnersko, kooperativno, konsultativno, delegirajuće, kolegijalno, saradničko, grupno, humanističko i participirajuće. Nastavnikova uloga u demokratskoj školi nije samo obrazovanje, već i odgojno djelovanje u duhu oblikovanja vaspitno-obrazovnog uzora. Tako spreman, vičan i pedagoški potkovan nastavnik kreira i osvježava svaki školski dan novim ambijentom, koji nije mehaničko ponavljanje i recikliranje prethodno rečenog. „Ako je ograničen na svoja iskustva, a zatvoren iskustvima drugih, ako živi mentalitetom klana, on nije kadar pomagati odgajaniku i učeniku da razviju u sebi puninu, on odgajaniku stalno nameće svoja vlastita omeđenja.“²

¹ Pehlić, I. *Nova škola - iznutra*, Novi Muallim, br. 9, Sarajevo, mart 2002., str. 54.

² Golub, I. *Najprije čovjek*, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 1994.

Principi definiranja nastavničkih kompetencija

O kompetencijama nastavnika malo se govori u stručnoj literaturi, što govori da se sporo ide u susret novonastalim prilikama i zahtjevama savremenog odgojno- obrazovnog sistema. Kako ćemo analizirati učeničke kompetencije i njihove obrazovne potrebe ako nemamo razvijenu svijest o nastavničkim kompetencijama koje su osnova za razvijanje kompetencija kod drugih školskih grupa.

Prvi princip mogli bi definirati kao usmjerenost nastavnika na kompetencije učenika, u smislu da prioritet nastavnika bude sticanje znanja, razvoj vještina i sposobnosti, te izgrađivanje stavova i vrijednosti neophodnih za život i rad u nadolazećem vremenu. Više nije poželjan učenik koji pokorno sve prihvata i mirno i bezuslovno sluša i izvršava dobijene zadatke. Preferira se učenik koji je radoznao, koji sumnja, provjerava i dokazuje, istražuje i vrjednuje. Dakle, učenici reba da otkrivaju i zaključuju te racionalno i svrsihodno primjenjuju stečeno znanje.

Drugi princip je usmjerenost za osposobljavanje učenika za život u 21. vijeku. Svjesni činjenice da se svijet brzo mijenja, da klasično znanje zastarijeva, da se izvori učenja nameću kroz primjenu novih tehnologija iz savremenih informacionih sistema, nastavnici u vaspitno-obrazovnom radu trebaju staviti akcenat na važnost cjeloživotnog učenja, saradnički i timski duh u nastavnom radu, forsirati znanja po dubini (temeljnost) u odnosu na širinu (kvantitet) i davati prednost primjenjivim znanjima, podsticati i snažiti kritički odnos, kreativnost i inovativnost učenika.

I treći princip je nova uloga nastavnika. „Nastavnik više ne može da bude glavni izvor znanja i glavna mjera nastavnih aktivnosti u školi. Nastavnik u ‘novoj’ školi treba da bude, između ostalog, menadžer nastavnog procesa, dizajner privlačnog ambijenta za učenje, te posrednik u znanju i instruktor aktivne nastave u učenju.“¹

Interesantno je spomenuti i mišljenja eminentnih stručnjaka iz

¹ Stanojlović, S. *Škola i razvoj kompetencija: kako učiti i kako živjeti sa drugima*, Beograd, 2011.

oblasti vaspitno-obrazovnog rada, a koji navode prioriternim, sljedeće kompetencije:

- Osposobljavanje i educiranje učenika kako da uče;
- Proaktivnost i intelektualna otvorenost;
- Sposobnost upravljanja vremenom;
- Osposobljenost za komunikaciju;
- Stručna saradnja i timski rad;
- Kompetentnost za cjeloživotno učenje.

„Na sličan način, ali u nešto drugačijoj formi, Mile Ilić definiira uspješnog nastavnika koga karakteriziraju potrebna nastavno-obrazovna svojstva i osobine.“¹

Prva odlika se odnosi na opće intelektualne sposobnosti praćene emocionalnom i socijalnom inteligencijom, komunikacijskim umijećem, te moralno-humanističkom i multikulturalnom orijentacijom i težnjom ka toleranciji i međuljudskom uvažavanju.

Druga karakteristika se tiče pedagoške ljubavi prema djeci i mladima, poštovanja njihove ličnosti, sposobnosti empatisanja i podržavanja učenika sa preprekama u učenju, te profesionalnog odnosa prema svom nastavničkom poslu i postavljenim radnim zadacima.

Treća osobina uspješnog nastavnika podrazumijeva njegovu opću stručnu obučenost, a koja uključuje elementarna psihološka, pedagoška, defektološka i inovativno-didaktička znanja i vještine.

I posljednja, četvrta karakteristika nastavnika jeste stručna kompetentnost za izvođenje razredne nastave, metodičko-metodološka obučenost za pripremanje, izvođenje i vrjednovanje nastavnih aktivnosti koji su prožeti varijantama individualizirane i interaktivne nastave.

Kada je u pitanju konkretna uloga nastavnika u odgojno-obrazovnom radu, možemo istaći one koje se direktno odnose na učenike i pomažu

¹ Ilić, M. *Inkluzivna nastava*, Filozofski fakultet Univerziteta u Istočnom Sarajevu, Sarajevo, 2010., str. 82.

im u njihovom radu.

„I. Ivić, A. Pešikan i S. Antić spominju sljedeće kompetencije:

- Nastavnička uloga koja podrazumijeva nastavnika kao predavača, organizatora, partnera u pedagoškoj komunikaciji, te nastavnika kao eksperta za svoju oblast;
- Motivaciona uloga koja pokreće motivacione procese za rad, te nastavnika ističe kao model, odnosno ličnost za profesionalnu identifikaciju.
- Uloga procjenjivača u domenu znanja, ocjenjivanja ponašanja i ličnosti učenika;
- Saznajono-dijagnostička uloga i uloga regulatora socijalnih i interpersonalnih odnosa u odjeljenju;
- I konačno, uloga partnera u rješavanju problemskih situacija u školi.“¹

Dakle, pomenutim kompetencijama obuvata se nastavni rad kao složena intelektualna aktivnost u školi, a koju, u dobrom djelu, kreira nastavnika gdje je njegova uloga dominantna. Tabela nastavničkih kompetencija se ne iscrpljuje gore navedenom klasifikacijom, veće se definira shodno aktuelnom trenutku i potrebama vaspitno-obrazovnog prostora.

Umjesto zaključka

Na kraju, kao zaključak našoj analizi nastavničkih kompetencija i uloge u savremenoj školi nameće se potreba definiranja ličnosti učitelja ili nastavnika u formi osobe po mjeri „naše“ škole i njenih potreba, a koja će inkorporirati u sebi sve moralne, stručne i prvenstveno karakterne osobnosti i potencijale.

„Nastavnik bi, između ostalog, trebao biti:“²

¹ Ivić, I. Pešikan, A. Antić, *Aktivno učenje*, Institut za psihologiju, Beograd, 2001., str. 49.

² Halilović, S. *Kvalitetan nastavnik za kvalitetno obrazovanje u Bosni i Hercegovini*, Novi muallim, br. 9, Sarajevo, mart 2002., str. 50.

- Emocionalno zdrava i autentična osoba, osjetjiva i empatična kada su u pitanju drugi, da poštuje i vjeruje ljudima, da je iskrena, fleksibilna i snalažljiva;
- Da je energična i vitalna osoba;
- Da je temeljito potkovana stručnim znanjem u svom predmetu;
- Da posjeduje kulturne i intelektualne interese i izvan svoje stručne oblasti;
- Da demonstrira entuzijazam za svoj predmet i poučavanje mladih, da efektivno komunicira sa učenicima i voli da izlaže ideje;
- Da je usmjeren ka učenicima, pokazuje interes za njihova uvjerenja i mogućnosti, sluša učenike i često uči iz onoga što oni kažu i rade;
- Da posjeduje smisao za humor i učenje učini zabavnim i prijemčivim;
- Da razumije emocionalne, socijalne i edukativne potrebe naše djece;
- Da posjeduje izražen entuzijazam za znanjem i novim idejama, te da edukaciju mladih vidi kao mogućnost unapređivanja vlastitog intelektualnog razvoja;
- Da bude ličnost koja je samouvjerenjena u svoje sposobnosti, ali i koja je spremna da traga za novim saznanjima, inovativnostima, te koja cijeni pozitivne promjene.

U atmosferi međuljudskog uvažavanja i poštovanja, gdje i nastavnik i učenik mogu slobodno, otvoreno i partnerski komunicirati i sarađivati, boravak u školi postaje obostrana radost i zadovoljstvo. Očekujemo da će nova generacija nastavnika prihvatiti ovaj izazov i da će svojim predanim radom, kroz vaspitno-obrazovni proces, buditi u mladima ono najbolje i najkvalitetnije što nose u sebi.